

Dosarul nr.3-2578/2021

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

18 aprilie 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)

Instanța compusă din

Președinte de ședință, judecător
Grefier

Vitalii Ciumac
Sandra Tocilă

examinînd în ședință de judecată publică acțiunea în contenciosul administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Morari Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu participarea terțului Consiliul Superior al Procurorilor privind contestarea actelor administrative,

A C O N S T A T A T :

Reclamantul Viorel Morari s-a adresat în instanță cu cererea de chemare în judecată nominalizată. În motivarea acțiunii a indicat că, la 06.09.2021 a primit prin poștă, recomandat, ordinul Procurorului General nr.1294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, potrivit căruia:

1. S-a sistat executarea ordinului Procurorului General nr.106-p din 23.01.2020 cu privire la suspendarea din funcție a procurorului Viorel Morari, de la 12 august 2021;
2. S-a încetat raporturile de serviciu cu procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, dl Viorel Morari, de la 12.08.2021 în legătură cu neexprimarea unei opțiuni asupra altei funcții de procuror pe care să o ocupe după încetarea mandatului.

La 07.09.2021 sub nr.2979 a depus cererea prealabilă prin care a fost solicitat anularea ordinului Procurorului General nr.1294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, ca ilegal.

La 13.09.2021 sub nr.7/3-217/19-689 Procurorul General Alexandru Stoianoglo, prin scrisoare, a informat că cererea prealabilă a fost respinsă.

Invocă partea reclamantă că, actul administrativ individual defavorabil - ordinul Procurorului General nr.1294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu este ilegal și pasibil a fi anulat, iar răspunsul la cererea prealabilă este formal din următoarele considerente.

Conform art.25 alin. (4) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, mandatul de procuror-șef al procuraturii este de 5 ani.

Prin ordinul Procurorului General nr.42-p din 11.01.2020 cu privire la suspendarea din funcție a fost suspendat din funcția de procuror.

Consiliul Superior al Procurorilor, prin Hotărârea nr.1-2/2020 din 23.01.2020, a eliberat acordul în vederea suspendării din funcția de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție a domnului Viorel Morari.

În cazul menționat supra, dacă nu a fost probată vinovăția procurorului sau dacă a fost pronunțată o sentință de achitare ori de încetare a procesului penal pe motiv de reabilitare, suspendarea din funcție încetează, iar procurorul este restabilit în toate drepturile anterioare.

În asemenea circumstanțe, a fost suspendat pe perioada urmăririi penale în ianuarie 2020, ceea ce presupune încetarea temporară a relațiilor de muncă cu restabilirea ulterioară în funcția deținută, în anumite condiții prevăzute de art.55 din Legea cu privire la Procuratură. Astfel, fără a avea o finalitate pe cauza penală, care a servit temei pentru suspendarea din funcția de procuror, șef al Procuraturii Anticorupție, sunt încetate ilegal raporturile de muncă.

Afirmația Procurorului General, Alexandru Stoianoglo din răspunsul nr.7/3-217/19-689 din 13.09.2021 că, suspendarea provizorie de a exercita atribuțiile de serviciu nu implică extinderea termenului de expirare a mandatului de procuror-șef al Procuraturii nu este bazată pe prevederile legale, dar reprezintă o interpretare eronată a legislației.

Mai mult, ilegalitatea ordinului Procurorului General nr.1294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu rezidă și din faptul precum că reclamantul a contestat în instanță de contencios administrativ ordinul prin care s-a constatat expirarea de drept a mandatului de procuror, șef al Procuraturii Anticorupție.

La 13.08.2021 a depus recurs la încheierea instanței de judecată privind refuzul suspendării acestui ordin, fapt ce denotă, în baza art.423 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă coraborate cu prevederile art.171 alin.(4), 195 din Codul administrativ, că ordinul este suspendat de drept pînă la soluționarea recursului.

Consideră reclamantul că, nu sunt întrunite condițiile legale conform art.57 alin.(1) lit.c) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, pentru încetarea raporturilor de serviciu de drept în circumstanțe ce nu depind de voința părților, deoarece din cauza suspendării din funcție nu a putut expira termenul pentru care a fost numit în funcție și nici a putut să aleagă o altă funcție.

Pe cale de consecință, din aceleași motive, Procuratura Generală nu putea să constate nici refuzul lui Viorel Morari de a fi numit în altă funcție de procuror.

Nu a fost respectat nici termenul de 5 zile prevăzut de art.57 alin.(2) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, or, ordinul Procurorului General nr.668-p cu privire la încetarea de drept a mandatului constituțional a fost emis la din 27 aprilie 2021.

Totodată, nu a fost respectată procedura de contrasemnare de către șefii subdiviziunilor Procuraturii Generale, care urmau să confirme legalitatea acestuia, iar conform art.122 alin.(3) din Codul administrativ sancțiunea lipsei contrasemnării este nulitatea actului.

În aceeași ordine de idei, ordinul contestat contravine art.33 alin.(1) lit.b) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, care stipulează că independența procurorului este asigurată prin procedurile de numire, de suspendare și de eliberare din funcție

Ordinul contestat a fost emis contrar prevederilor pct.8.31 și pct.8.32 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016. Astfel, în pct.8.31 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor este prevăzut că, în perioada de 3 luni pînă la expirarea mandatului, însă nu mai târziu de 15 zile înainte de expirarea mandatului, procurorul-șef își alege o funcție vacantă de procuror din lista funcțiilor vacante

anunțate de către Consiliu, altele decât cele de conducere. Opțiunea cu privire la funcția aleasă se exprimă în scris.

Totodată, potrivit pct.8.32 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, în cazul în care procurorul-șef nu și-a ales o funcție vacantă în termenul indicat de pct.8.31 sau nu a ocupat o altă funcție de conducere în cadrul concursului, Consiliul propune Procurorului General eliberarea din funcție a fostului procuror-șef. Or, încetarea relațiilor de serviciu cu procurorul Viorel Morari nu a fost examinată de către Consiliul Superior al Procurorilor.

De asemenea, ordinul Procurorului General nr.294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu constituie o încălcare flagrantă a următoarelor principii, prevăzute de Codul administrativ: de proporționalitate (art.29 din Codul administrativ), de securitate a raporturilor juridice (art.30 din Codul administrativ); de motivare (art.31 din Codul administrativ),

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde, în cazul actelor administrative defavorabile, o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Încetarea raporturilor de serviciu cu reclamantul este rezultatul acțiunii de răfuială, presiune și hărțuirii la locul de muncă, fapt confirmat prin scrisoarea Avocatului Poporului nr.03-104/21 din 28.07.2021, iar acțiunea ordinului contestat va permite administrației să continue abuzurile sale.

În contextul respingerii cererii prealabile, menționează că, Procuratura Generală interpretează tendențios prevederile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură și a Codului administrativ, iar răspunsul semnat de către Procurorul General la cererea prealabilă nu conține analiza alegațiilor invocate.

Astfel, Procurorul General, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, nu acționează cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care i-a fost atribuit dreptul respectiv, dar o face tendențios și abuzînd de funcția pe care o deține, contrar actelor legislative și normative departamentale.

În drept, abordând aspectele speței și subiecției implicați, este necesar de a lua în considerație că Procuratura Generală reprezintă o autoritate publică în sensul corespunderii criteriilor stabilite de prevederile art.7 din Codul administrativ. În asemenea circumstanțe, actele administrative emise de Procurorul General, fără a fi motivate, constituie o încălcare flagrantă a principii, prevăzute de art.29 - 31 din Codul administrativ.

Solicită partea reclamantă anularea ordinului Procurorului General nr.1294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, ca fiind ilegal.

În ședința de judecată reclamantul Viorel Morari a susținut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acestora.

În referință pîrîtul Procuratura Generală a Republicii Moldova, nu a recunoscut pretențiile din cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Morari, o consideră neîntemeiată și a solicitat respingerea acesteia din mai multe considerente.

Astfel, în susținerea poziției sale indică că, adoptarea Ordinului contestat nr. 1294-p din 12.08.2021 a avut la bază Ordinul Procurorului General nr. 668-p/2021 cu privire la încetarea de drept a mandatului constituțional, prin care s-a constatat încetarea de drept a mandatului de

procuror-șef al Procuraturii Anticorupție deținut de reclamant, dar și refuzul reclamantului de a accepta una din funcțiile vacante de procuror.

Or, potrivit pct.1 din Ordinul nr.668-p/2021, a fost constatată încetarea raporturilor de serviciu de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, urmare a cărui fapt a fost propus în contextul pct.2 al ordinului dl Viorel Morari să opteze pentru una din funcțiile propuse. Ultimul, însă, a refuzat să aleagă una din funcțiile vacante propuse.

În conformitate cu prevederile art. 56 alin. (1) în coroborare cu art. 57 alin. (1) lit.c) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, raporturile de serviciu ale procurorului încetează în circumstanțele ce nu depind de voința părților în cazul expirării termenului pentru care a fost numit în funcție, în cazul refuzului de a fi numit într-o altă funcție de procuror.

În calitate de argument al ilegalității Ordinului contestat, reclamantul face trimitere la prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat Hotărârea nr. 12-225/16 din 14.09.2016.

Un prim aspect important ține de faptul că acest Regulament a fost aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor și se referă la activitatea Consiliului Superior al Procurorilor, or, nu poate fi imputat Procurorului General încălcarea acestui Regulament.

Intr-al doilea rând, pct. 8.3.1 din Regulament prevede că, în perioada de 3 luni până la expirarea mandatului, însă nu mai târziu de 15 zile înainte de expirarea mandatului, procurorul-șef își alege o funcție vacantă de procuror din lista funcțiilor vacante anunțate de către Consiliu, altele decât cele de conducere. Opțiunea cu privire la funcția aleasă se exprimă în scris. Astfel, anume procurorul-șef al cărui mandat expiră urmează să depună diligența și să înainteze la Consiliu solicitarea de a numi în una din funcțiile vacante de procuror. În speță, reclamantul nu a înaintat Consiliului Superior al Procurorilor nici o cerere în acest sens, or, această omisiune a reclamantului nu poate fi imputată Procurorului General.

Legea nu interzice și chiar obligă Procurorul General să înceteze raporturile de serviciu cu procurorul a cărui mandat a expirat și care nu a ales o funcție din funcțiile vacante propuse, indiferent de faptul dacă o astfel de solicitare a venit din partea Consiliului Superior al Procurorilor sau nu.

Cu referire la alegațiile reclamantului precum că s-ar fi încălcat careva principii generale stabilite de Codul administrativ, se impun următoarele mențiuni.

Principiul proporționalității (art. 29 din Codul administrativ) a fost respectat, întrucât încetarea raporturilor de serviciu a fost potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege (art. 11, 56 lit. a), 57 alin. (1) lit. c), alin. (2) al Legii cu privire la Procuratură), a fost necesară pentru atingerea scopurilor menționate și a fost rezonabilă.

Principiul securității raporturilor juridice (art. 30 din Codul administrativ) a fost respectat, întrucât Ordinul contestat nu are efect retroactiv. De asemenea, nu a fost afectată nici o situație juridică definitivă sau un drept dobândit, întrucât deținerea funcției de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție de către reclamant nu era perpetuă, ci avea un termen finit. Nici statutul de procuror nu este perpetuu, iar menținerea reclamantului în calitate de angajat al Procuraturii fără ca acesta să aibă o funcție, nu a fost posibil.

Principiul motivării (art. 31 din Codul administrativ) a fost respectat, deoarece Ordinul contestat al Procurorului General, în preambul, face trimitere la prevederile legale aplicabile la caz. Transcrierea textelor legale în Ordin nu a mai fost necesară, întrucât acestea sunt publice și accesibile. (f.d. 97-100)

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Procuratura Generală a Republicii Moldova, reprezentat în bază de procură Iurie Lealin, a solicitat respingerea cererii de chemare în

judecată ca neîntemeiată din motivele indicate în referință. Suplimentar a menționat că, potrivit normelor generale, în urma achitării, procurorul poate fi reabilitat în drepturile sale. În situația dată, a avut loc suspendarea mandatului. La caz este constatarea încetării mandatului constituțional. Au fost prezentate trei funcții vacante. Nu cunoaște câte erau vacante la acel moment. Legea nu prevede expres că se prezintă toate funcțiile vacante. Nu era o hotărâre judecătorească prin care să fie suspendat ordinul, la acel moment. S-a acordat termen de 5 zile pentru alegerea funcției. Nu s-a ales nici o funcție. Totodată, a parvenit o cerere prin care a fost contestată suspendarea mandatului constituțional. Ulterior a fost emis ordinul privind încetarea raportului de serviciu.

În referință terțul Consiliu Superior al Procurorilor a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Viorel Morari ca neîntemeiată din mai multe considerente.

Astfel, în susținerea poziției sale indică că, din materialele dosarului rezultă că prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-2/2020 din 23.01.2020 cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcția de procuror, Consiliul și-a exprimat acordul în vederea suspendării din funcția de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție a domnului Viorel Morari.

Potrivit ordinului Procurorului General nr.106-p din 23.01.2020, s-a suspendat Viorel Morari din funcția de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, de la 23.01.2020, până la adoptarea unei hotărâri pe caz, temei fiind Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-2/2020 din 23.01.2021.

La 27.04.2021 a fost emis ordinul Procurorului General nr.668-p cu privire la încetarea de drept a mandatului constituțional de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, a dlui Viorel Morari.

La 12.08.2021 a fost emis ordinul Procurorului General nr.1294-p cu privire la încetarea raportului de serviciu, prin care s-a sistat executarea ordinului Procurorului General nr.106-p din 23.01.2020 și, în legătură cu neexprimarea unei opțiuni asupra unei alte funcții de procuror pe care să o ocupe după încetarea mandatului de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, au fost încetate raporturile de serviciu cu procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, dl Viorel Morari.

La 29.07.2021 Viorel Morari s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitând suspendarea și anularea ordinului Procurorului General nr.1294-p din 12.08.2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, ca fiind ilegal.

Consiliul Superior al Procurorilor califică ca fiind neîntemeiate obiecțiile reclamantului Viorel Morari formulate în cererea de chemare în judecată și invocă, în acest sens, următoarele raționamente.

Raportat la argumentele reclamantului privind ilegalitatea ordinului Procurorului General nr.1294-p din 12.08.2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, menționează că, din perspectiva cadrului normativ, Consiliul Superior al Procurorilor reține că, potrivit art.55 alin.(1) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-2/2020 din 23.01.2020 cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcția de procuror, Consiliul a exprimat acordul în vederea suspendării din funcția de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, a domnului Viorel Morari.

Efectele juridice ale Hotărârii menționate au decăzut odată cu emiterea ordinului Procurorului General nr.668-p din 27.04.2021 cu privire la încetarea de drept a mandatului constituțional de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, a dlui Viorel Morari.

Conform pct.2 al ordinului Procurorului General nr.668-p din 27.04.2021, s-a propus dlui Viorel Morari, ca în termen de 5 zile lucrătoare de la momentul aducerii la cunoștință a prezentului ordin, să opteze pentru una din funcțiile vacante de procuror, cu excepția funcției de procuror-șef.

Ulterior, a fost emis ordinul Procurorului General nr. 1294-p din 12.08.2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, în care la pct.2 s-a consemnat că în legătură cu neexprimarea unei opțiuni asupra unei alte funcții de procuror pe care să o ocupe după încetarea mandatului de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, au fost încetate raporturile de serviciu cu procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, dl Viorel Morari.

Pe cale de consecință, procedura parcursă este legală, corespunde prevederilor normative, iar argumentele reclamantului Viorel Morari cu privire la ilegalitatea ordinului Procurorului General nr. 1294-p din 12.08.2021 dat fiind că, Procuratura Generală nu putea să constate refuzul acestuia de a fi numit în altă funcție de procuror, sunt eronate și nu pot fi reținute.

Din coroborarea normelor legale aplicabile speței, rezultă cu certitudine competența Procurorului General de a acționa în vederea asigurării ordinii juridice privind realizarea raporturilor de muncă ale angajaților Procuraturii.

Accentuează că este incorectă interpretarea făcută de către reclamant că ordinul Procurorului General nr.1294-p din 12.08.2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, a fost emis contrar prevederilor pct.8.31 și 8.32 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 12-225/16 din 14.09.2016.

Pct.8.31 prevede că, în perioada de 3 luni până la expirarea mandatului, însă nu mai târziu de 15 zile înainte de expirarea mandatului, procurorul-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale, procurorul-șef sau adjunctul procurorului-șef al procuraturii, își alege o funcție vacantă de procuror din lista funcțiilor vacante anunțate de către Consiliu, altele decât cele de conducere. Opțiunea cu privire la funcția aleasă se exprimă în scris.

Menționează terțul că sintagma „își alege” arată un drept al procurorului și nu constituie obligația Consiliului Superior al Procurorilor de a-l informa pe procuror pentru participare la concurs.

Această prevedere are ca scop asigurarea securității juridice a raportului de muncă al procurorului, însă nu constituie un drept absolut.

Rezultând din spiritul și esența reglementărilor normative, sarcina ce urmează a fi realizată rezidă în efectuarea acțiunilor care, în mod real, să ofere posibilitatea persoanei de a-și continua activitatea în organele Procuraturii după încheierea mandatului de procuror-șef. Având în vedere că Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, care este lege organică specială, nu prevede posibilitatea suspendării curgerii termenului de mandat al unui procuror-șef, deduce că este inadmisibil argumentul reclamantului că termenul de 5 ani, pentru care a fost numit în funcția de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, se suspendă de drept concomitent cu suspendarea sa din funcție în legătură cu pornirea urmăririi penale.

Pe cale de consecință, la împlinirea calendaristică a termenului de 5 ani, sunt incidente prevederile ce țin de modul de acțiune prevăzut de lege pentru reglementarea raporturilor de muncă după încheierea mandatului de procuror-șef.

În această perspectivă, notează că obținerea unui mandat de procuror-șef nu echivalează cu un drept absolut și reprezintă o vocație profesională importantă, însă nu poate fi interpretat în

sensul unei imunități sau unei garanții nelimitate, fiind susceptibil restrângerilor prevăzute de lege.

Având în vedere că nici Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, nici alte acte normative nu au stabilit reglementări care să confirme că mandatul de procuror-șef se suspendă concomitent cu suspendarea din funcție a titularului, rezultă că acesta expiră calendaristic în condiții generale.

O altă abordare nu este compatibilă cu principiile dreptului public, care nu permit formularea regulilor din tăcerea legii.

Aplicând aceste raționamente cazului în speță, notează că mandatul de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție dispus reclamantului în baza Ordinului Procurorului General nr.456-p din 26.04.2016, a expirat în condiții generale, ceea ce a generat cadrul factologic relevant pentru ca raporturile juridice de muncă ale acestuia să fie supuse modificărilor ce operează în conformitate cu legea.

Astfel, menționează că procedurile efectuate de Procurorul General pentru a asigura reclmantului posibilitatea de a-și alege o funcție vacantă potrivit legii, au avut caracter real și suficient și exprimă eforturi de esență pentru a asigura că aplicarea în practică a garanțiilor de ocupare a unei alte funcții este efectivă, în măsură să conducă la un rezultat concret.

În aceste condiții, ținând cont de conduita manifestată de reclamant, emiterea Ordinului Procurorului General nr. 1294-p din 12.08.2021, se conformează prevederilor normative, Pct.8.32 prevede că - în cazul în care procurorul-șef nu și-a ales o funcție vacantă în termenul indicat de pct.8.31 sau nu a ocupat o altă funcție de conducere în cadrul concursului, Consiliul propune Procurorului General eliberarea din funcție a fostului procuror-șef sau adjunct al acestuia.

Deci, pentru ca Consiliul să propună Procurorului General eliberarea din funcție a fostului procuror-șef, este necesar ca acesta să participe la concurs pentru funcțiile vacante anunțate de Consiliul Superior al Procurorilor,

Menționează că pct.8.31 și 8.32 din Regulamentul sus-menționat se referă la procedura concursului pentru promovare.

La concursul pentru promovare participă candidații înscriși în Registru la data anunțării concursului sau, după caz, la data indicată în hotărârea Consiliului. La acest concurs poate participa orice procuror eligibil, indiferent dacă activează sau nu în cea procuratură. Procurorul care candidează pentru mai multe funcții este evaluat de către Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor pentru fiecare funcție pentru care candidează.

Astfel cum rezultă din capitolul 8 cu privire la examinarea chestiunilor cu privire la carieră și selecție, pct.8.1 alin.(2), registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante este ținut de Aparatul Consiliului și include lista procurorilor care solicită promovarea cu secțiuni separate referitoare la procurori care solicită numirea în funcția de procuror în procuratura specializată și procurori care solicită numirea în funcția de procuror în Procuratura Generală.

Totodată, pe pagina web al Consiliului Superior al Procurorilor (www.csp.md), directorul Concursuri pentru funcția de procuror, se publică sistematic anunțuri cu privire la concursurile pentru funcția de procuror, lista procurorilor care solicită numirea în funcția de procuror-șef sau de adjunct al procurorului-șef.

Astfel, pct.8.31 și 8.32 nu sunt incidente cazului dat, ori aceasta se referă nemijlocit la procedura concursului de promovare pentru care Viorel Morari nu a aplicat și nu s-a înscris în lista procurorilor care solicită numirea în funcția de procuror, anunțate de Consiliul Superior al Procurorilor.

Raporturile juridice, care se formează urmare a încheierii mandatului de procuror-șef implică, potrivit legii (art.25 alin.(4) din Legea nr.3/2016), ca părți - Procurorul General și procurorul nemijlocit, nefiind incidentă participarea Consiliului Superior al Procurorilor.

Pentru această situație, când numirea se face fără concurs, nu urmează a fi cooptată intervenirea Consiliului Superior al Procurorilor deoarece această numire este consecința, de jure, a încheierii unui mandat de conducător.

Legiuitorul a prevăzut expres conduita juridică pentru această situație și a definit clar și explicit modul de acțiune a părților acestui raport juridic nefiind antrenată competența Consiliului Superior al Procurorilor.

Logica juridică a modului de acțiune într-un asemenea caz rezultă direct din lege și se exclude orice alte intervenții bazate pe interpretări subiective, astfel că se deduce în mod clar că la adoptarea Ordinului nr.668-p din 27.04.2021 și Ordinului nr.1294-p din 12.08.2021 au fost respectate prevederile normative incidente.

Aceeași optică normativă se regăsește și în pct.12.20 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 12-225/16 din 14.09.2016, care prevede că procurorul, procurorul-șef și adjunctul Procurorului General sunt eliberați din funcție prin ordin al Procurorului General, fără intervenția Consiliului.

Omisiunea reclamantului de a întreprinde acțiuni ferme și necesare realizării unui drept legal determină lipsa responsabilității statului sau nemijlocit a autorității publice.

Reclamantul trebuie să demonstreze, în mod argumentat, existența unor ingerințe în drepturile fundamentale garantate de Constituție (a se vedea DCC nr. 97 din 17 iunie 2021, §§ 22-24). Consiliul Superior al Procurorilor reține că, referitor la prevederile menționate supra, reclamantul a formulat la modul abstract critici referitoare la independența procurorului, fără a le raporta la vreo ingerință în vreun drept fundamental.

Prin urmare, Consiliul nu poate reține aceste critici de ilegalitate a Ordinului nr. 1294-p din 12.08.2021, având în vedere că revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi relatată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art.17, 38 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (actio popularis).

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00). (f.d. 165-171)

În ședința de judecată reprezentantul terțului Consiliul Superior al Procurorilor, reprezentat în bază de procură Iulian Găinaru a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. Suplimentar a susținut că, pe site-ul Consiliului Superior al Procurorilor este publicată sistematic lista locurilor vacante. Suspendarea raportului de muncă a fost contestată tardiv de către reclamant. În practică nu sunt astfel de cazuri, dar sunt reglementate de legislație. Ordinul nu reprezintă o restrângere a drepturilor și intereselor reclamantului. Procurorul se conduce de Legea cu privire la Procuratură și regulamente.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este întemeiată și pasibilă de a fi admisă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin.1 și 2 Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, potrivit Ordinului nr.42-p din 11.01.2020 cu privire la suspendarea din funcție, Procurorul General al Republicii Moldova a dispus suspendarea lui Viorel Morari din funcția de procuror, șef al Procuraturii Anticorupție, de la 10.01.2020. (f.d. 15)

Potrivit Ordinului nr.105-p din 23.01.2020 cu privire la modificarea Ordinului nr.42-p din 11.01.2020, s-a completat pct.1 al Ordinului nr.42-p din 11.01.2020 cu privire la suspendarea din funcție a d-lui Viorel Morari, după sintagma “de la 10.01.2020” cu sintagma “până la data primei ședințe a Consiliului Superior al Procurorilor”. (f.d. 16)

Instanța reține că, prin Hotărîrea nr.1-2/2020 cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror din 23.01.2020, Consiliul Superior al Procurorilor a admis demersul Procurorului General și a eliberat acordul în vederea suspendării din funcție de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție a domnului Viorel Morari. (f.d. 17-20)

În conformitate cu Ordinul nr.668-p din 27.04.2021, Procurorul General al Republicii Moldova a constatat încetarea de drept a mandatului constituțional de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție a dlui Vitalie Morari, de la 27.04.2021. (f.d. 101)

La data de 12.08.2021 de către procurorul general Alexandr Stoianoglo a fost emis ordinul nr.1294-p cu privire la încetarea raportului de serviciu, ordin în temeiul căruia s-a dispus: în legătură cu neexprimarea unei opțiuni asupra unei alte funcții de procuror pe care să o ocupe după încetarea mandatului de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, a înceta raporturile de serviciu cu procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, dl Viorel Morari, de la 12.08.2021. (f.d. 9)

Se constată că la 07.09.2021 Viorel Morari a contestat cu cererea prealabilă nr.2979 ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr.1294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, solicitînd anularea acestuia. (f.d. 10-12)

La 13.09.2021, de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo, a fost emis răspunsul nr.7/3-217/19-689, în temeiul căruia a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă depusă de Viorel Morari. (f.d. 13-14)

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.11 alin. (1) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art.55 alin.(1)-(2) și (6) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către

Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor. În situații ce nu suferă amânare, Procurorul General îl poate suspenda pe procuror fără acordul Consiliului Superior al Procurorilor, pînă la următoarea ședință a Consiliului Superior al Procurorilor. Procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, fără implicarea Consiliului Superior al Procurorilor, atunci cînd i se acordă concediu de maternitate și concediu pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 6 ani. În celelalte cazuri prevăzute de lege, procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor. Procurorul poate ataca hotărîrea privind suspendarea sa din funcție în instanța de judecată în condițiile legii.

Conform art.70 alin.(1) lit.g) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe:

g) face propuneri Procurorului General privind numirea, transferul, promovarea, detașarea sau suspendarea procurorilor în condițiile Codului de procedură penală și ale prezentei legi, precum și privind eliberarea din funcție a procurorilor.

Potrivit pct.12.10 al Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, suspendarea procurorului din funcție presupune suspendarea prestării muncii de către procuror și a plății drepturilor salariale (salariu, sporuri, alte plăți) de către angajator. Pe toată durata suspendării din funcție a procurorului, drepturile și obligațiile părților, în afară de cele prevăzute la prima propoziție, continuă să existe.

Conform pct. 12.11 din Regulamentul menționat supra, procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General. Procurorul General sau, după caz, procurorul care exercită urmărirea penală sesizează Consiliul cu solicitarea de eliberare a acordului scris în vederea suspendării din funcție a procurorului. Sesizarea despre suspendarea din funcție se susține în fața Consiliului de către procurorul inițiator al procedurii de suspendare din funcție.

Conform pct. 12.12 din Regulamentul menționat supra, dacă se impune suspendarea din funcție a unui procuror în privința căruia este pornită urmărire penală, iar organizarea unei ședințe ordinare sau extraordinare a Consiliului este imposibilă, Procurorul General emite ordin de suspendare din funcție a procurorului fără acordul Consiliului, pînă la următoarea ședință a Consiliului. În această situație, concomitent cu dispunerea suspendării din funcție a procurorului urmărit penal, Procurorul General va sesiza Consiliul în vederea confirmării legalității ordinului de suspendare din funcție a procurorului pe perioada pînă la ședința Consiliului și eliberării acordului pentru suspendarea din funcție a procurorului după această dată.

Conform pct.12.15 din Regulamentul menționat supra, se menționează că, secretariatul Consiliului transmite în termen de cel mult 2 zile lucrătoare copia de pe hotărîrea Consiliului despre suspendarea din funcție a procurorului: Procurorului General în vederea emiterii ordinului de suspendare din funcție; procurorului care exercită urmărirea penală pentru anexare la dosarul cauzei penale; procurorului suspendat din funcție pentru informare.

În corespundere cu prevederile enunțate, instanța de judecată constată că, prin ordinul Procurorului General nr.42-p din 11.01.2020 cu privire la suspendarea din funcție a fost suspendat din funcția de procuror, iar prin Ordinul nr.105-p din 23.01.2020 cu privire la modificarea Ordinului nr.42-p din 11.01.2020, s-a completat pct.1 al Ordinului nr.42-p din 11.01.2020 cu privire la suspendarea din funcție a d-lui Viorel Morari, după sintagma “de la 10.01.2020” cu sintagma “pînă la data primei ședințe a Consiliului Superior al Procurorilor”.

Se reține că, prin Hotărîrea nr.1-2/2020 din 23.01.2020, Consiliul Superior al Procurorilor a admis demersul Procurorului General și a eliberat acordul în vederea suspendării din funcție de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție a domnului Viorel Morari.

La data de 12.08.2021 de către procurorul general Alexandr Stoianoglo a fost emis Ordinul nr.1294-p cu privire la încetarea raportului de serviciu în privința procurorului Viorel Morari.

Cu privire la pct.1 din Ordinul contestat de reclamant, prin care s-a sistat executarea ordinului Procurorului General nr.106-p din 23.01.2020 cu privire la suspendarea din funcție a procurorului Viorel Morari, de la 12 august 2021, instanța reține următoarele:

Conform art. 55 alin.1 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor.

Totodată, în conformitate cu art. 55 alin.4 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, în cazul prevăzut la alin.1, dacă nu a fost probată vinovăția procurorului sau dacă a fost pronunțată o sentință de achitare ori de încetare a procesului penal pe motiv de reabilitare, suspendarea din funcție încetează, iar procurorul este restabilit în toate drepturile anterioare.

În corespundere cu prevederile enunțate supra, instanța de contencios administrativ relevă că, atât în situațiile suspendării din funcție a procurorului, cât și în situațiile încetării suspendării din funcție a procurorului, legislatorul a stipulat cu exactitate obligativitatea întrunirii anumitor condiții.

În acest sens, se atestă că, suspendarea din funcție a procurorului încetează, dacă nu a fost probată vinovăția procurorului sau dacă a fost pronunțată o sentință de achitare ori de încetare a procesului penal pe motiv de reabilitare, procurorul fiind restabilit în toate drepturile anterioare.

Aplicînd prevederile enunțate situației din speță, instanța reține că, reclamantul a fost suspendat pe perioada urmăririi penale în ianuarie 2020, însă în procesul penal de învinuire a lui Viorel Morari, nu a fost pronunțată o sentință de achitare ori de încetare a procesului penal pe motiv de reabilitare și nici nu a fost probată nevinovăția procurorului.

Prin urmare, în asemenea circumstanțe, fără a avea o finalitate pe cauza penală, care a servit drept temei pentru suspendarea din funcția de procuror, sistarea executării ordinului Procurorului General nr.106-p din 23.01.2020 cu privire la suspendarea din funcție a procurorului Viorel Morari, este neîntemeiată.

Corespunzător, în speță, nu sunt întrunite condițiile necesare de încetare a suspendării din funcție a procurorului, or, încetarea temporară a relațiilor de muncă cu restabilirea ulterioară în funcția deținută, poate avea loc doar în anumite condiții stabilite de art.55 din Legea cu privire la Procuratură, situații care nu se regăsesc în cazul dat.

În ceea ce privește pct.2 din Ordinul contestat de reclamant, prin care s-a dispus: în legătură cu neexprimarea unei opțiuni asupra unei alte funcții de procuror pe care să o ocupe după încetarea mandatului de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, a înceta raporturile de serviciu cu procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, dl Viorel Morari, de la 12.08.2021, instanța reține următoarele:

Conform art.25 alin. (4) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, mandatul de procuror-șef al procuraturii este de 5 ani.

Conform pct. 4.1 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, Consiliul are competențe stabilite de Legea cu privire la Procuratură, alte acte legislative sau normative și prezentul Regulament, inclusiv:

II. - privind cariera procurorilor:

a) face propuneri Procurorului General privind numirea, transferarea promovarea, detașarea sau suspendarea procurorilor în condițiile Codului de procedură penală, ale Legii cu privire la Procuratură și altor acte legislative, precum și privind eliberarea din funcție a procurorilor;

d) propune, autorității competente, în condițiile Legii cu privire la Procuratură, eliberarea din funcție a Procurorului General înainte de expirarea mandatului;

Conform pct.8.31 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, în perioada de 3 luni până la expirarea mandatului, însă nu mai târziu de 15 zile înainte de expirarea mandatului, procurorul-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale, procurorul-șef sau adjunctul procurorului-șef al procuraturii, își alege o funcție vacantă de procuror din lista funcțiilor vacante anunțate de către Consiliu, altele decât cele de conducere. Opțiunea cu privire la funcția aleasă se exprimă în scris. Procurorii își aleg funcțiile vacante în următoarea consecutivitate:

a) Procurorul General;
b) președintele și membrii Consiliului;
c) adjunctul Procurorului General și procurorul-șef al procuraturii specializate;
d) procurorul-șef al direcției Procuraturii Generale și adjunctul procuroruluișef al procuraturii specializate;

e) procurorul-șef al secției Procuraturii Generale;
f) procurorul-șef al procuraturii teritoriale;
g) adjunctul procurorului-șef al procuraturii teritoriale. În caz de egalitate conform criteriilor de la alineatul anterior, prioritatea va fi dată de ordinea expirării mandatului. Dacă acest criteriu nu este suficient, prioritatea va fi dată de vechimea în funcția de procuror, care se calculează în zile.

Conform pct.8.32 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, în cazul în care procurorul-șef nu și-a ales o funcție vacantă în termenul indicat de pct.8.31 sau nu a ocupat o altă funcție de conducere în cadrul concursului, Consiliul propune Procurorului General eliberarea din funcție a fostului procuror-șef sau adjunct al acestuia.

În corespundere cu prevederile enunțate, instanța reține că drept temei pentru încetarea raporturilor de serviciu cu reclamantul Viorel Morari, de la 12.08.2021 a constituit faptul neexprimării unei opțiuni asupra unei alte funcții de procuror pe care urma să o ocupe după încetarea mandatului de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la data încetării raporturilor de serviciu cu Viorel Morari, Consiliul Superior al Procurorilor nu a publicat lista funcțiilor vacante, cu excepția celor de procuror-șef, care nu puteau fi alese de către reclamant, or, în conformitate cu art.25 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură, aflarea în aceeași funcție a acestora nu poate depăși 2 mandate consecutive. La încheierea mandatului, persoanei i se propune numirea, fără concurs, în una din funcțiile vacante de procuror, cu excepția funcției de procuror-șef.

Instanța respinge ca fiind declarative argumentele terțului precum că, pe site-ul instituției au fost publicate anunțuri privind suplinirea funcțiilor vacante, or se constată că, la adresa web: <https://csp.md/concursuri-pentru-functia-de-procuror>, în perioada aprilie 2021 - septembrie 2021, a fost publicat un singur anunț la 10 iunie 2021 cu privire la concursul între procurori ce se vor înscrie până la data de 06.07.2021, în baza Hotărârii nr. 1-68/2021 din 10

iunie 2021, pentru suplinirea funcțiilor vacante de procuror-șef, funcție care, nu poate fi aleasă de reclamant, fiind incompatibilă cu funcția deținută până atunci de Viorel Morari.

La fel, instanța relevă că, la solicitarea reclamantului privind prezentarea listei locurilor vacante de procurori, la data de 16.06.2021, Secția resurse umane a Procuraturii Generale a prezentat 3 locuri vacante: procuror în Procuratura mun. Chișinău -1 loc, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul -1 loc și procuror în Procuratura raionului Glodeni -1 loc. (f.d. 102)

Se atestă că funcțiile vacante enunțate au fost remise reclamantului ca răspuns la solicitarea lui Viorel Morari, însă pe site-ul instituției aceste anunțuri nu au fost publicate.

În acest sens, instanța concluzionează că, în fapt, reieșind din publicarea pe site-ul terțului a unei funcții vacante (care nu putea fi aleasă de reclamant) și totodată, reieșind din neprezentarea altor locuri vacante existente la data de 16.05.2021, au fost create condiții care au dus la imposibilitatea alegerii unei opțiuni de Viorel Morari asupra unei alte funcții de procuror pe care urma să o ocupe după încetarea mandatului de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție.

În aceeași ordine de idei, instanța face referire la prevederile art.200 alin.1 Cod de Procedură Penală, prin care, suspendarea provizorie din funcție constă în interzicerea provizorie motivată învinuitului, inculpatului de a exercita atribuțiile de serviciu sau de a realiza activități cu care acesta se ocupă sau le efectuează în interesul serviciului public.

Conform art.48 alin.4 Cod Administrativ, suspendarea procedurii administrative atrage suspendarea curgerii tuturor termenelor de procedură.

În ordinea celor enunțate, se reține că, din cauza suspendării din funcție, reclamantul Viorel Morari, nu putea fi numit în altă funcție și prin urmare nici nu poate alege o altă funcție, or suspendarea procurorului din funcție presupune suspendarea prestării muncii de către procuror, fiind suspendate integral raporturile de muncă.

Instanța nu poate reține și respinge ca fiind declarative și lipsite de substrat probator argumentele părții pârte precum că, suspendarea provizorie de a exercita atribuțiile de serviciu nu implică extinderea termenului de expirare a mandatului de procuror-șef al Procuraturii, or în cazul din speță nici nu se pune în discuție prelungirea mandatului de procuror-șef, fiind contestată încetarea mandatului de procuror în condițiile în care reclamantul este suspendat din funcție.

Mai mult ca atât, instanța reține că, chestiunea privind încetarea raporturilor de serviciu urma a fi soluționată în prealabil prin intermediul Consiliului Superior al Procurorilor, care este organ de autoadministrare și asigură independența și inamovibilitatea procurorilor, or Consiliul are competențe stabilite de Legea cu privire la Procuratură, alte acte legislative sau normative și Regulament, de a face propuneri Procurorului General privind eliberarea din funcție a procurorilor, în condițiile Codului de procedură penală, ale Legii cu privire la Procuratură și altor acte legislative.

În context, instanța de judecată constată că, de către Consiliul Superior al Procurorilor nu a fost examinată incertitudinea privind încetarea relațiilor de serviciu cu procurorul Viorel Morari, iar Consiliul nu a propus Procurorului General eliberarea din funcție a reclamantului.

Corespunzător, fără ca Consiliul Superior al Procurorilor să propună Procurorului General eliberarea din funcție a reclamantului Viorel Morari, Procurorul General a emis Ordinul nr.1294-p, ceea ce cu certitudine demonstrează nerespectarea procedurii legale la emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat.

Instanța nu poate reține alegațiile terțului, Consiliul Superior al Procurorilor și a pârâtului precum că, potrivit pct.12.20 din Regulamentul precitat, procurorul, procurorul-șef și adjunctul Procurorului General sunt eliberați din funcție prin ordin al Procurorului General, fără intervenția

Consiliului, or, se constată cu certitudine că, în cazul din speță, nu a fost aplicată procedura prevăzută de art.58 din Legea nr.3 din 25.02.2016 „Cu privire la Procuratură”, denumit „Eliberarea din funcție”, dar procedura art.57 din aceeași lege, intitulat „încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților”.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată evidențiază că, Ordinul Procurorului General nr.668-p „Cu privire la încetarea de drept a mandatului constituțional” a fost emis la 27 aprilie 2021 și adus la cunoștință la 15 iunie 2021.

Ulterior, după aproximativ două luni, a fost emis ordinul Procurorului General nr.1294-p din 12.08.2021 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu.

Astfel, partea pârîtă a acționat contrar prevederilor art.57 alin.(2) din Legea cu privire la Procuratură, care reglementează că încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților se face prin ordin al Procurorului General, în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea sau aducerea la cunoștință Procurorului General a cazului respectiv.

În acest sens, se constată încălcarea termenului de 5 zile lucrătoare de la aducerea la cunoștință Procurorului General a cazului, or în speță, ordinul a fost emis după aproximativ 2 luni de la aducerea la cunoștință a Ordinul nr.668-p cu privire la încetarea de drept a mandatului constituțional.

Prin urmare, instanța conchide că, ordinul Procurorului General nr.1294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, a fost emis cu încălcarea prevederilor legale, or nu au fost prezentate careva documente sau materiale justificative care ar putea indica asupra temeiniciei și legalității actului administrativ defavorabil contestat.

Astfel, reiterând argumentele expuse mai sus, instanța de judecată va menționa că autoritățile publice sunt chemate să acționeze în conformitate cu Constituția, legislația în vigoare, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și cu alte acte normative, în limita competenței care le este încredințată prin lege și în scopul pentru care această competență le-a fost încredințată. Respectarea procedurii administrative prevăzută de Codul Administrativ este obligatorie pentru toate autoritățile publice la emiterea actlor administrative dacă legea nu prevede altfel. Actele administrative emise, sau, după caz adoptate, fără respectarea procedurii, pot fi anulate în modul stabilit de lege. Autoritățile publice pot admite măsuri care afectează drepturile sau interesele legitime ale persoanelor fizice sau juridice, numai în cazurile când acestea sînt necesare și numai în măsura necesară atingerii scopului propus.

Or, cert este că reieșind din normele legale precitate activitatea administrativă nu poate avea caracter permanent și continuu, în detrimentul drepturilor garantate de Constituție, și trebuie desfășurată în conformitate cu principiul proporționalității. În exercitarea puterii discreționare, autoritățile publice trebuie să ia în calcul efectele adverse ale deciziei asupra persoanelor fizice sau juridice. Măsurile luate nu pot fi excesive raportate la scopul lor. Exercitarea puterii discreționare nu poate duce la măsuri arbitrare.

Conform art.224 alin.1 lit.a) din Codul Administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

Corespunzător, se concluzionează asupra necesității admiterii pretenției reclamantului și anularea ordinului Procurorului General nr.1294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, ca ilegal.

În temeiul celor expuse și conform prevederilor art.art.224-225 din Codul Administrativ, 25 alin. (4); art.55 alin.(1)-(2) și (6), art.70 alin.(1) lit.g) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, pct. 4.1; pct.8.31; pct.8.32; pct. 12.10-12.12, pct.12.15 al Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite acțiunea în contenciosul administrativ depuse de Viorel Morari.

Se anulează ordinul Procurorului General nr.1294-p din 12 august 2021 cu privire la încetarea raportului de serviciu, ca ilegal.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Președinte de ședință, judecător

Vitalii Ciumac